సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు

తటవర్తి రాజా మరియు ఇంకొకరు.
వర్సెస్
కమీషనర్ ఆఫ్ వెల్త్ టాక్స్, హైదరాబాద్
ఏప్రిల్ 4, 1997
[S.C. అగర్వాల్ మరియు G.B. పట్టనాయక్, న్యాయమూర్తులు.]

సంపద పన్ను చట్టం, 1957: సెక్షన్ 20

HUF -విభజన-యథాతథంగా జరగడం: HUF సభ్యుల మధ్య ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తుల విభజన మరియు బౌండ్ కండిషన్ పూర్వాపరాలు-సంపద పన్ను మరియు ఆదాయపు పన్ను ప్రయోజనాల కోసం విభజన మరియు హిందూ చట్టం ప్రయోజనం కోసం విభజన-ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961, ఎస్. 171-ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922,సెక్షన్. 25-A.

సెక్షన్ 20-నిర్వహణలో వర్తించదగినది: కేసులకు కూడా వర్తిస్తుంది ఉమ్మడి కుటుంబ విభజన చట్టం అమలులోకి రాకముందే జరిగిందని పేర్కొన్నారు.

సెక్షన్ 20 మరియు 5(1)(ii)-ఆబ్జెక్ట్ – ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తికి సంబంధించి HUF లేదా వ్యక్తిగత సభ్యులు పన్ను విధించలేని పరిస్థితిని నివారించడానికి.

అప్పీలుదారు– మదింపుదారుడు హిందూ ఉమ్మడి కుటుంబం, ఇందులో ఉన్నారు నలుగురు సభ్యులు. వారిలో ఒకరు విడిపోవాలనే కోరికను వ్యక్తం చేస్తూ నమోదిత నోటీసు ఇచ్చారు మరియు ఆ తర్వాత ఆమె విభజన కోసం దావా వేసింది. ఉమ్మడి కుటుంబానికి చెందిన ఇతర సభ్యులు విభజనకు అంగీకరిస్తూ తమ లిఖితపూర్వక ప్రకటనలను దాఖలు చేశారు. విభజనకు సంబంధించిన ప్రాథమిక మరియు చివరి డిక్రీ ఆమోదించబడింది. 1958-59, 1959-60 మరియు 1960-61 అంచనా సంవత్సరాల్లో వెల్త్ టాక్స్ ఆఫీసర్ (WTO) లెక్కలు మరియు హద్దుల ప్రకారం విభజన లేదని మరియు హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం (HUF) నలుగురు సభ్యులను కలిగి ఉందని అంచనా వేసింది. ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు, మదింపుదారుడు మొదటి నమోదిత నోటీసు జారీ చేసినప్పుడు మరియు విభజన కోసం దావా వేసిన తేదీన అలాగే వ్రాతపూర్వక ప్రకటనలు దాఖలు చేసిన తేదీన HUF స్థితిలో విభజన ఉందని వాదించారు. చెప్పిన వివాదం విషయం యొక్క మూలానికి వెళ్లిందని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే,అంటే, మదింపుదారుడు ఉనికిలో ఉన్నాడా,

ట్రిబ్యునల్ మూడు అంచనా అంచనాలకు సంబంధించి అంచనా ఆర్డర్‌లను రద్దు చేసింది మరియు మదింపుదారు ఎవరు మరియు అతని నికర సంపదలో భాగమైన ఆస్తులు ఏమిటో కొత్తగా నిర్ణయించడానికి WTOకి విషయాన్ని పంపింది. సంపద పన్ను చట్టం, 1957లోని సెక్షన్ 20 ప్రకారం పేర్కొన్న మూడు AYలకు సంబంధించిన అంచనాను రద్దు చేయడం అన్యాయమని హైకోర్టు పేర్కొంది. అందుకే ఈ అప్పీల్.

అప్పీల్‌ను కొట్టివేస్తూ, ఈ కోర్టు

నిర్ణయించారు: 1.1. సంపద పన్ను చట్టం, 1957లోని సెక్షన్ 20 ఇలాంటిదే ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 మరియు సెక్షన్ 25-Aలో ఉన్న నిబంధన ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 సెక్షన్ 171. పన్ను చట్టాలలోని ఈ నిబంధనలు ఉమ్మడి హిందూ కుటుంబంలో విభజనను నియంత్రించే వ్యక్తిగత చట్టం నుండి వైదొలిగించాయి. హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబంలోని సభ్యుల ఉమ్మడి స్థితిని తీవ్రం చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో హిందూ చట్టం ప్రకారం విభజనను ఏర్పాటు చేయడానికి సరిపోతుంది మరియు అలాంటి ప్రకటన చేసిన క్షణంలో ఉమ్మడి కుటుంబం అంతం అవుతుంది మరియు, ఆ తర్వాత అవిభాజ్య కుటుంబంలోని సభ్యులు హోదాలో విడిపోయారు మరియు వారు ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిని ఆ ఆస్తిలో ఖచ్చితమైన వాటాలతో ఉమ్మడి యాజమాన్యంలో అద్దెదారులుగా కలిగి ఉంటారు. కానీ ఆదాయపు పన్ను మరియు సంపద పన్నుల మదింపు ప్రయోజనం కోసం మరియు శాసనసభలో విభజన కోసం పునర్విభజన విధించబడింది. హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం, ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి తప్పనిసరి నిర్దిష్ట భాగాలలో వివిధ సభ్యులు లేదా సభ్యుల సమూహంలో విభజించబడాలి. [612-E-H]

1.2. ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 25-A ప్రవేశపెట్టడానికి గల కారణాల మాదిరిగానే, సంపద పన్ను చట్టం, 1957 లోని సెక్షన్ 20 యొక్క ఉద్దేశ్యం కూడా, హిందూ అవిభక్త కుటుంబం లేదా వ్యక్తిగత సభ్యులపై సంయుక్త కుటుంబానికి చెందిన ఆస్తి విషయంలో పన్ను విధించకుండా ఉండటం. చట్టంలోని సెక్షన్ 20, సంయుక్త కుటుంబ విచ్ఛిన్నం చట్టం అమలులోకి వచ్చే ముందు జరిగిందని పేర్కొన్న సందర్భాలలో కూడా వర్తిస్తుంది. [613-E-H]

లక్ష్మీచంద్ బైజ్నాథ్ వర్సెస్. CIT, [1959] SUPP. 1 SCR 415, సూచించబడింది.

2. ఏ విధమైన భేదం ఉండదని హైకోర్టు సరిగ్గానే గమనించింది చట్టం యొక్క సెక్షన్ 20 అలాగే సెక్షన్ 171 వెనుక ఆలోచన ఉన్నందున చట్టం ప్రారంభానికి ముందు విభజన జరిగిందని ఆరోపించబడిన కేసు మరియు చట్టం ప్రారంభమైన తర్వాత విభజన జరిగిందని చెప్పబడిన కేసు మధ్య తయారు చేయబడింది ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 ప్రకారం, ఇచ్చిన మదింపు సంవత్సరానికి హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబాన్ని అంచనా వేయాలి లేదా దాని సభ్యులను వ్యక్తిగతంగా అంచనా వేయాలి మరియు ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తులను నిర్దిష్ట భాగాలుగా విభజించి, ప్రతి వ్యక్తికి కేటాయించకపోతే, అది చెప్పలేము. ఒక నిర్దిష్ట సభ్యుడిని నిర్దిష్ట ఆస్తులు లేదా ఆదాయానికి

సంబంధించి అంచనా వేయవచ్చు, మరియు కేవలం హోదాలో విభజన అనేది ఏ సభ్యునికి ఏ ఆస్తులకు అర్హత ఉందో సూచించదు.
(615-G-H; 616-A-B]

గోస్వామి బ్రిజరతన్‌లాల్జీ మహారాజ్ vs CWT, (1971) 79 ITR 373 (గుజరాత్), ఆమోదించబడింది.

శ్రీ శ్రీలాల్ బగ్రీ v. CWT, (1970) 77 ITR 901, రద్దు చేయబడింది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్స్ నం. 5957-59 ఆఫ్ 1983కి చెందినది.

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ హైకోర్టు 26.8.82 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి R.C. No. 58 ఆఫ్ 1977
బి. పార్థసారథి, ఎస్.రాజప్ప అప్పిలెంట్లకు.

రణబీర్ చంద్ర, బి. కృష్ణ ప్రసాద్, సి. రాధా కృష్ణ మరియు రాజీవ్ శర్మ ప్రతివాది కోసం.

ఎస్సీ. అగర్వాల్ జె. ద్వారా కోర్టు తీర్పు వెలువడింది

మదింపుదారుల ఈ విజ్ఞప్తులు సంపద పన్ను చట్టం, 1957 లోని సెక్షన్ 20 లోని నిబంధనలను (ఇక్కడ దీనిని "చట్టం" అని పిలుస్తారు) చట్టం ప్రారంభానికి ముందు హిందూ అవిభక్త కుటుంబంలో హిందూ చట్టం సూత్రాలకు అనుగుణంగా విభజన జరిగిన కేసుకు వర్తించవచ్చా అనే ప్రశ్నను లేవనెత్తుతుంది.

మదింపుదారుడు టి. నాగపోత రావు ద్వారా ఏర్పడిన హిందూ ఉమ్మడి కుటుంబం మరియు అతని ముగ్గురు కుమారులు. సీతారామరావు, రాజా మరియు సత్యనారాయణ మూర్తి. సీతారామరావు 1947లో మరణించారు మరియు నాగపోతరావు 1950లో మరణించారు. ఆ తర్వాత కుటుంబంలో ఇద్దరు మైనర్ కోపర్సెనర్లు రాజా మరియు సత్యనారాయణ మూర్తి మరియు శ్రీమతి మహాలక్ష్మమ్మ, నాగపోత రావు యొక్క వితంతువు మరియు శ్రీమతి రాజా శ్యామల, సీతారామ రావు యొక్క వితంతువు ఉన్నారు. కుటుంబంలోని ఇతర సభ్యుల మధ్య భేదాలు వచ్చాయి మరియు 1950 అక్టోబరు 7 న శ్రీమతి రాజా శ్యామల విడిపోవాలని కోరుతూ ఒక నమోదిత నోటీసు ఇచ్చింది. ఏప్రిల్ 7, 1954న ఆమె సబార్డినేట్ జడ్జి, తనాలి కోర్టులో విభజన కోసం దావా (O.S. నం. 47 ఆఫ్ 1954) దాఖలు చేసింది. చెప్పిన దావాలో తన తరపున మరియు ఆమె ఇద్దరు మైనర్ కుమారుల తరపున

శ్రీమతి మహాలక్ష్మమ్మ 1954 అక్టోబర్ 27న కుటుంబ ఆస్తులన్నింటినీ నాలుగు సమాన వాటాలుగా విభజించడానికి అంగీకరిస్తూ లిఖితపూర్వక ప్రకటన దాఖలు చేశారు. మెజారిటీ సాధించినప్పుడు రాజా మరియు సత్యనారాయణ మూర్తి కూడా ఇదే విధమైన అభ్యర్థనలు చేస్తూ వ్రాతపూర్వక ప్రకటనను దాఖలు చేశారు. పార్టీల మధ్య రాజీ ప్రాతిపదికన 1 ఏప్రిల్ 1956లో ఆ దావాలో విభజనకు ప్రాథమిక డిక్రీ ఆమోదించబడింది. మార్చి 16, 1961 న దావాలో తుది తీర్పు వచ్చింది. ప్రస్తుత అప్పీళ్లు 1958-59, 1959-60 మరియు 1960-61 అంచనా సంవత్సరాలకు సంబంధించినవి.

ఈ సంవత్సరానికి సంబంధించి, శ్రీమతి మహాలక్ష్మమ్మ, ఆమె కుమారులు రాజా, సత్యనారాయణ్ మూర్తి అనే ముగ్గురు సభ్యులతో కూడిన హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగా మదింపుదారుడు రిటర్న్స్ దాఖలు చేశారు. సంపద పన్ను అధికారి, మేట్స్ అండ్ బౌండ్స్ ద్వారా ఎటువంటి విభజన లేదని మరియు హిందూ అవిభక్త కుటుంబంలో శ్రీమతి రాజా శ్యామలతో సహా నలుగు సభ్యులు ఉన్నారని మరియు శ్రీమతి రాజా శ్యామలకు కేటాయించిన ఆస్తులు సంయుక్త ఆస్తులలో చేర్చబడ్డాయని ఆధారంగా అంచనా వేశారు. హిందూ అవిభక్త కుటుంబం.అప్పీల్‌పై, మదింపుదారుడు నలుగురు సభ్యులు కాకుండా ముగ్గురు సభ్యులతో కూడిన హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబంగా పరిగణించాలని అప్పీలుదారు అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ముందు మదింపుదారుడు తరపున సమర్పించారు. అయితే మదింపుదారుడు యొక్క ఈ వాదనను అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ తిరస్కరించారు. ఆదాయ పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ (ఇకపై 'ట్రిబ్యునల్'గా సూచిస్తారు) ముందు అప్పీల్‌పై మదింపుదారుడు అదనపు కారణాలను పెంచారు. అక్టోబర్ 7, 1950 నాటికి హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం హోదాలో సేవ మొదటి నమోదిత నోటీసును జారీ చేసినప్పుడు శ్రీమతి రాజ శ్యామల ఇతర ముగ్గురు సభ్యులకు మరియు ఏప్రిల్ 7, 1954న శ్రీమతి. రాజ శ్యామల విభజన కోసం దావా వేశారు. అలాగే అక్టోబర్ 27, 1954న శ్రీమతి. మహాలక్ష్మమ్మ తన తరపున, తన ఇద్దరు మైనర్ కుమారుల తరపున అన్ని ఆస్తులను నాలుగు సమాన వాటాలుగా విభజించాలని లిఖితపూర్వకంగా దాఖలు చేశారు.

అదనపు అంశం ట్రిబ్యునల్‌చే అనుమతించబడింది, ఎందుకంటే ట్రిబ్యునల్ ప్రకారం, అది విషయం యొక్క మూలానికి వెళ్లింది, అనగా, అసెసీ అస్తిత్వంలో ఉన్నారా లేదా. ఇరు పక్షాల సమర్పణలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న ట్రిబ్యునల్, ప్రస్తుత మదింపుదారుల వాదన ఏమిటంటే, వాస్తవానికి అన్ని అంచనా సంవత్సరాల మూల్యాంకనం తేదీలలో సంపద పన్ను అధికారి తీసుకున్న రకం హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం లేదు. , ఒకవేళ, సంపద పన్ను చట్టం అమల్లోకి రావడానికి చాలా కాలం ముందు అంతరాయం కలిగితే మరియు తదనుగుణంగా చట్టంలోని సెక్షన్ 20(2)లోని నిబంధనలు వర్తించవు మరియు ఆస్తి పన్ను అధికారి పూర్తిగా గుర్తించాల్సినది, పూర్వం కుటుంబం సభ్యులు కలిగి ఉన్న ఆస్తుల మీదుగా కాదు, అయితే అధికారి మరియు ఆస్తిదారుల వల్ల అసలు పన్నును ఆస్తి దారి ప్రకారం అంచనా చేయాలి. అప్పుడు, ట్రిబ్యూనల్ ఆస్తిదారులు ఈ సమాచారం

ప్రకారం విమర్శించింది అని అనుమానించింది.మరియు వారికి వర్తించే చట్టం మరియు చట్టం అమల్లోకి రావడానికి చాలా కాలం ముందు కుటుంబం వేరే హోదాను పొందినట్లయితే, ఈ అసెస్‌మెంట్‌ల కోసం అంచనా వేసిన కుటుంబం మదింపు తేదీలలో ఉనికిలో ఉండదు. అందువల్ల, ట్రిబ్యునల్ దాని ముందు మూడు అంచనా సంవత్సరాలకు సంబంధించిన అంచనా ఆదేశాలు రద్దు చేసింది మరియు మదింపుదారు ఎవరు మరియు అతని నికర సంపదలో భాగమైన ఆస్తులు ఏమిటి అనే ప్రశ్నను మళ్లీ నిర్ణయించడానికి సంపద పన్ను అధికారి విషయాన్ని తిరిగి పంపింది. రెవెన్యూ విషయంలో, ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు అభిప్రాయం కోసం ట్రిబ్యునల్ ఈ క్రింది ప్రశ్నను సూచించింది:

"వాస్తవాలు మరియు కేసు యొక్క పరిస్థితులలో, అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ 1958-59, 1959-60 మరియు 1960- 61 సంవత్సరాలకు సంబంధించిన సంపద పన్ను మదింపులను రద్దు చేయడం సమర్థించబడుతుందా?"

ఈ ప్రశ్నకు హైకోర్టు ఆగస్టు .26, 1982 నాటి తీర్పు ద్వారా రెవెన్యూకు అనుకూలంగా మరియు మదింపుదారునికి వ్యతిరేకంగా సమాధానం ఇచ్చింది. సెక్షన్ 20 లోని సబ్ సెక్షన్ (1) లోని భాషను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, చట్టం ప్రారంభానికి ముందు విభజన జరిగిందని ఆరోపించబడిన కేసు మరియు చట్టం ప్రారంభమైన తర్వాత విభజన జరిగిందని చెప్పబడిన కేసు మధ్య ఎటువంటి వ్యత్యాసం చేయలేమని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. చట్టం యొక్క సెక్షన్ 20 వెనుక ఉన్న ఆలోచన ఏమిటంటే, ఉమ్మడి కుటుంబ లక్షణాలను ఖచ్చితమైన భాగాలుగా విభజించి, ప్రతి ఒక్క సభ్యునికి కేటాయించకపోతే, ఒక నిర్దిష్ట సభ్యుడిని నిర్దిష్ట లక్షణాలకు సంబంధించి అంచనా వేయవచ్చని చెప్పలేము. హిందూ అవిభక్త కుటుంబాన్ని అంతం చేసే ఉద్దేశ్యంతో, చట్టం యొక్క ప్రయోజనం కోసం కూడా హోదాలో విభజన సరిపోతుందని వాదించినట్లయితే, ఫలిత పరిస్థితి ఏమిటంటే, హిందూ అవిభక్త కుటుంబం ఉనికిలో లేదని హిందూ అవిభక్త కుటుంబాన్ని అంచనా వేయలేనప్పటికీ, సభ్యులను కూడా అంచనా వేయలేము, ఎందుకంటే ఆస్తులను ఖచ్చితమైన భాగాలుగా విభజించే వరకు, ఏ సభ్యుడు అని చెప్పలేము ఏ ఆస్తికి అర్హత ఉంది. గోస్వామి బ్రిజతన్‌లాల్జీ మహరాజ్ vs కమీషనర్ ఆఫ్ వెల్త్ టాక్స్, (1971) 79 ITR 373లో గుజరాత్ హైకోర్టు నిర్ణయాన్ని హకోర్టు అంగీకరించింది మరియు శ్రీ శ్రీలాల్ బాగ్రీ vs కమీషనర్ ఆఫ్ కలకత్తా హైకోర్టు (1970) 77 ITR 901 నిర్ణయానికి భిన్నంగా ఉంది. సంపద పన్ను, ప్రశ్నపై హైకోర్టుల మధ్య అభిప్రాయ భేదాల దృష్ట్యా, హైకోర్టు ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి ఫిట్‌నెస్ సర్టిఫికేట్‌ను మంజూరు చేసింది. అందుకే ఈ విజ్ఞప్తి.

చట్టంలోని సెక్షన్ 20 కింది విధంగా అందిస్తుంది:

"20(1). ఒక అంచనా వేసే సమయంలో, ఒక హిందూ అవిభక్త కుటుంబ సభ్యుల మధ్య విభజన జరిగిందని సంపద-పన్ను అధికారి దృష్టికి తీసుకువచ్చినప్పుడు, మరియు సంపద-పన్ను అధికారి, విచారణ తరువాత, ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి మొత్తం వివిధ సభ్యులు లేదా సభ్యుల సమూహాల మధ్య ఖచ్చితమైన భాగాలలో విభజించబడిందని సంతృప్తి చెందినట్లయితే, అతను ఆ మేరకు ఒక ఉత్తర్వును నమోదు చేయాలి మరియు విభజన జరిగిన మునుపటి సంవత్సరానికి సంబంధించిన

వాటితో సహా, అంచనా సంవత్సరం లేదా సంవత్సరాలకు సంబంధించిన అవిభక్త కుటుంబం యొక్క నికర సంపదపై అంచనాలు వేయా , విభజన మునుపటి సంవత్సరం చివరి రోజున జరిగినట్లయితే మరియు ప్రతి సభ్యుడు లేదా సభ్యుల సమూహాలు ఉమ్మడి కుటుంబం యొక్క నికర సంపదపై అంచనా వేసిన పన్నుకు సంయుక్తంగా మరియు విడిగా బాధ్యత వహించాలి.

(2) సంపద-పన్ను అధికారి అంతగా సంతృప్తి చెందనట్లయితే, అతను ఆదేశం ద్వారా, అటువంటి కుటుంబాన్ని హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబంగా కొనసాగించడానికి ఈ చట్టం యొక్క ప్రయోజనం కోసం పరిగణించబడుతుందని ప్రకటించవచ్చు."

పేర్కొన్న నిబంధన సెక్షన్ 25Aలో ఉన్నటు వంటిదే ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 మరియు ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961లోని సెక్షన్ 171. పన్ను చట్టాలలోని ఈ నిబంధనలు ఉమ్మడి హిందూ కుటుంబంలో విభజనను నియంత్రించే వ్యక్తిగత చట్టం నుండి నిష్క్రమించాయి. హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబంలోని సభ్యుల ఉమ్మడి స్థితిని తగ్గించాలనే ఉద్దేశ్యంతో హిందూ చట్టం ప్రకారం విభజనను ఏర్పరచడానికి సరిపోతుంది మరియు అటువంటి ప్రకటన చేసిన క్షణంలో, ఉమ్మడి కుటుంబం అంతం అవుతుంది మరియు ఆ తర్వాత సభ్యులు అవిభక్త కుటుంబం హోదాలో విడిపోతుంది మరియు వారు ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిని ఆ ఆస్తిలో ఖచ్చితమైన వాటాలతో ఉమ్మడి యాజమాన్యంలో అద్దెదారులుగా కలిగి ఉంటారు. కానీ ఆదాయపు పన్ను మరియు సంపద పన్నుల మదింపు ప్రయోజనం కోసం శాసనసభ హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబంలో విభజన కోసం, ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిని వివిధ సభ్యులు లేదా సభ్యుల సమూహంలో నిర్దిష్ట భాగాలుగా విభజించాల్సిన అవసరం ఉందని శాసన సభ విధించింది.

భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922లో సెక్షన్ 25-A ప్రవేశపెట్టడానికి గల హేతుబద్ధతను వెంకటరామ అయ్యర్ J, లక్ష్మీచంద్ బైజ్‌నాథ్ vs కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్, పశ్చిమ బెంగాల్, [1959] Supp. 1 SCR 415; 35 ITR 416 వివరించారు:

> "ఆ సెక్షన్, 1922లో అమలులోకి వచ్చిన చట్టం యొక్క పనిని బహిర్గతం చేసిన లోపాన్ని తొలగించడం కోసం భారత ఆదాయపు పన్ను (సవరణ) చట్టం, 1928 (3 ఆఫ్ 1928) ద్వారా ప్రవేశపెట్టబడింది. చట్టం సవరణకు ముందు ఉన్న విధానాల ప్రకారం, అసెస్సీ అవిభక్త కుటుంబం అయినప్పుడు, ఆ కాలంలో అసెస్మెంట్ చేయబడలేదు. అసెస్మెంట్ సమయానికి అది విభజించబడి ఉంటే, ఎందుకంటే ఆ సమయంలో పన్ను వేయగలిగే అవిభక్త కుటుంబం ఉండదు. అయితే, ఆ లెక్క సంవత్సరంలో ఆదాయం వచ్చినప్పుడు కుటుంబం సంయుక్తంగా ఉంది. అలాగే కుటుంబంలోని వ్యక్తిగత సభ్యులకు పన్ను నుండి మినహాయింపు ఉన్నందున అటువంటి ఆదాయానికి సంబంధించి పన్ను విధించబడదు. చట్టంలోని సె.14(1) ప్రకారం. ఈ నిబంధనల ఫలితంగా అంచనా

సమయంలో విభజించబడిన ఉమ్మడి కుటుంబం పూర్తిగా పన్ను నుండి తప్పించుకుంది. ఈ లోపాన్ని తొలగించడానికి, ఎస్. 25A ఆ సెక్షన్ కింద ఆర్డర్ చేసే వరకు, ఆ కుటుంబం అవిభక్త కుటుంబంగా కొనసాగుతుందని భావించాలి." (pp. 421-422)

హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం లేదా వ్యక్తిగత సభ్యులు ఉమ్మడి కుటుంబం యొక్క ఆస్తికి సంబంధించి పన్ను విధించబడని పరిస్థితిని నివారించడం కూడా చట్టంలోని సెక్షన్ 20 అంతర్లీన లక్ష్యం. ఆ ముగింపును దృష్టిలో ఉంచుకుని సెక్షన్ 20 నిర్దేశిస్తుంది, ఒక అంచనా వేసే సమయంలో హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబ సభ్యుల మధ్య విభజన జరిగిందని వాదిస్తే, సంపద పన్ను అధికారి, విచారణ చేసిన తర్వాత, ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిని వివిధ సభ్యులు లేదా సభ్యుల సమూహాల మధ్య నిర్దిష్ట భాగాలుగా విభజించబడిందని తాను సంతృప్తి చెందాలి మరియు అతను సంతృప్తి చెందితే ఆ ప్రభావానికి సంబంధించిన ఆర్డర్‌ను రికార్డ్ చేసి, దాని ఆధారంగా అంచనా వేయాలి. పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన ప్రశ్న ఏమిటంటే, సెక్షన్ 20 చట్టం యొక్క నిబంధనలు చట్టం అమలులోకి వచ్చిన తరువాత హిందూ అవిభక్త కుటుంబంలో విభజన జరిగినట్లు పేర్కొన్న కేసులకు మాత్రమే వర్తిస్తాయా మరియు చట్టం అమలులోకి రాకముందు ఉమ్మడి కుటుంబంలో విభజన జరిగిందని పేర్కొన్న కేసులకు ఈ నిబంధన వర్తించదు.

శ్రీ శ్రీలాల్ బాగ్రి వర్సెస్ వెల్త్ టాక్స్ కమిషనర్ (పైన పేర్కొన్న) కేసులో కలకత్తా హైకోర్టు, సంబంధిత మదింపు తేదీకి ముందు సంబంధిత హిందూ చట్టం ప్రకారం హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగా నిలిచిపోయిన హిందూ అవిభక్త కుటుంబాన్ని అంచనా వేయడానికి సెక్షన్ 20 అధికారం ఇవ్వదని మరియు చట్టం ప్రకారం కుటుంబాన్ని హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగా ఎన్నడూ అంచనా వేయలేదని మరియు మదింపు తేదీకి ముందు విభజన కోసం ప్రాథమిక డిక్రీ ఆమోదించబడిందని, ప్రాథమిక డిక్రీ తర్వాత కుటుంబ సభ్యులను హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగా అంచనా వేయడానికి సెక్షన్ 20 అధికారం ఇవ్వదని అభిప్రాయపడింది. ఈ అభిప్రాయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని కలకత్తా హైకోర్టు సెక్షన్ 20 అనేది ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 25ఎ తో సమానంగా ఉందని, ఇది కేవలం ఒక యంత్ర విభాగం మాత్రమే అనే ప్రాతిపదికన ముందుకు సాగింది. పూర్వపు హిందూ అవిభక్త కుటుంబంలోని వ్యక్తిగత సభ్యుడిని వేరు చేయాలనే ఉద్దేశం యొక్క స్పష్టమైన వ్యక్తీకరణ తరువాత అతను సభ్యుడిగా ఉన్న హిందూ అవిభక్త కుటుంబం యొక్క సహ-భాగస్వామ్య ఆస్తిపై ఎటువంటి ఆసక్తి ఉండదని హిందూ చట్టం యొక్క స్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకుని, హిందూ అవిభక్త కుటుంబంలోని పూర్వ సభ్యుల చేతుల్లో ఉన్న ఆస్తుల విషయంలో ఆస్తులు ఇంకా నిర్దిష్ట భాగాలలో విభజించబడనప్పటికీ, చట్టం యొక్క సెక్షన్ 5 (1) లోని ఉప-సెక్షన్ (ii) అంచనా వేయడానికి అడ్డంకి కాదని హైకోర్టు పేర్కొంది.. ఈ చట్టం కింద హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగా మదింపుదారుని గురించి ముందస్తు అంచనా వేయబడని చోట సెక్షన్ 20 లోని సబ్-

సెక్షన్ (2) ఆకర్షించబడదని హైకోర్టు పేర్కొంది, ఎందుకంటే ఆ సందర్భంలో ఈ కుటుంబం కొనసాగుతుందనే ప్రశ్న లేదు సెక్షన్ 20 లోని సబ్-సెక్షన్ (2) కింద మదింపు చేయబడాలి.

గోస్వామి బ్రిజ్రతంలాంజీ మహారాజ్ vs కమీషనర్ ఆఫ్ వెల్త్ టాక్స్ (సుప్రా)లో కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన కారణాలను శ్రీ శ్రీఅల్ బాగ్రీ vs కమీషనర్ ఆఫ్ వెల్త్ టాక్స్ (సుప్రా)లో గమనించిన తర్వాత, గుజరాత్ హైకోర్టులోని న్యాయమూర్తులు భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922లోని సెక్షన్ 25-Aలో సంభవించే "గతంలో అంచనా వేయబడలేదు" అనే పదాలు చట్టంలోని సెక్షన్ 20 నుండి తొలగించబడ్డాయి మరియు శాసనసభ కేవలం "అసెస్మెంట్ చేసే సమయంలో ఎక్కడ" అనే పదాలను మాత్రమే ఉపయోగించింది. ". నేర్చుకున్న న్యాయమూర్తులు గమనించారు:

అందువల్ల, సంపద పన్ను అధికారి మూల్యాంకనం చేస్తున్న సమయంలో, హిందూ అవిభక్త కుటుంబ సభ్యుల మధ్య విభజన జరిగిందని వాదన లేవనెత్తబడితే లేదా లేవనెత్తబడాలని ప్రయత్నిస్తే, అతను విచారణ ప్రారంభించి, పరిమితులతో కూడిన విభజన జరిగిందా లేదా అని తనను తాను సంతృప్తిపరచాలి. అతను కుటుంబ ఆస్తిని కొలతలు మరియు సరిహద్దుల ద్వారా విభజించడం గురించి సంతృప్తి చెందకపోతే, ఆయన ఆ విభజనను అనుసరించి ఆ కుటుంబం హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగా పరిగణించబడుతుందని సెక్షన్ 20 యొక్క సబ్-సెక్షన్ (2) కింద ప్రకటించాలి. సెక్షన్ 20(2) ప్రకారం చేసిన ఆ ప్రకటన తర్వాత, చట్టం యొక్క సెక్షన్ 5(1)(ii) ప్రయోజనాల కోసం కూడా, ఏ హిందూ అవిభక్త కుటుంబంలోని సభ్యుడైన ఏ వ్యక్తి సభ్యుని యొక్క సంయుక్త కుటుంబ ఆస్తిలో ఆ వ్యక్తి యొక్క వాటాను సురక్షితంగా మినహాయించవచ్చు అని స్పష్టమవుతుంది. ఈ చట్టం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం సెక్షన్ 20(2) లో సంభవించే పదాలు సెక్షన్ 5(1)(ii) పరిధిలోకి కూడా చేర్చబడతాయి మరియు సంపద పన్ను అధికారి కొలతలు మరియు సరిహద్దుల ద్వారా కుటుంబం యొక్క ఆస్తిని విభజించారనే సంతృప్తిని చేరుకోకపోతే, అటువంటి కుటుంబం చట్టం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగానే ఉంటుందని అతను ప్రకటించాలి. అటువంటి పన్ను వేయవచ్చు. అటువంటి ప్రకటన చేసిన తర్వాత, కాల్పనిక విభజన ఉన్నప్పటికీ, మరియు హిందూ చట్టం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం ఉమ్మడి కుటుంబానికి అంతరాయం కలిగించినప్పటికీ, సంపద-పన్ను చట్టం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం కుటుంబం ఒక హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగా కొనసాగుతుందని భావించబడుతుంది. అందువల్ల, అటువంటి హిందూ అవిభక్త కుటుంబానికి చెందిన వ్యక్తిగత సభ్యుల అవిభక్త వాటా లేదా ఆసక్తి హిందూ అవిభక్త కుటుంబం యొక్క ఆస్తిలో భాగంగా అంచనా వేయబడుతుంది మరియు ఆ వ్యక్తిగత సభ్యుని తదుపరి సంపదలో చేర్చబడదు. "
(pp. 387, 388)

“మా అభిప్రాయం ప్రకారం, సంపద-పన్ను అధికారి పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన ప్రశ్న హిందూ చట్టం యొక్క భావనల ప్రకారం హోదాలో అంతరాయం ఏర్పడిందా అనేది కాదు, కానీ కొలతలు మరియు సరిహద్దుల ద్వారా విభజన జరిగిందా మరియు హిందూ అవిభక్త కుటుంబం

యొక్క ఆస్తులను వేర్వేరు సభ్యుల మధ్య భౌతికంగా విభజించారా అనేది; మరియు కొలతలు మరియు సరిహద్దుల ద్వారా భౌతిక విభజన యొక్క పరీక్ష తర్వాత మాత్రమే సంపద-పన్ను చట్టం కింద అంచనా ప్రయోజనాల కోసం అవసరమైన పరిణామాలు అనుసరిస్తాయని సంతృప్తి చెందుతుంది."

మేము ఈ పరిశీలనలతో ఏకీభవిస్తున్నాము మరియు కలకత్తా హైకోర్టు శ్రీలాల్ బాగ్రీలో (చట్టంలోని సెక్షన్ 20లోని నిబంధనలపై ఉన్నత న్యాయస్థానం) ఇచ్చిన వివరణతో మేము ఏకీభవించలేకపోతున్నాము. వివాదాస్పదమైన తీర్పులో, అనుభవజ్ఞులైన న్యాయమూర్తులు, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, చట్టం ప్రారంభానికి ముందు విభజన జరిగిందని ఆరోపించబడిన కేసుకు మరియు చట్టం ప్రారంభమైన తర్వాత విభజన జరిగిందని చెప్పబడుతుందా అనేదానికి మధ్య ఎటువంటి వ్యత్యాసం చేయలేమని సరిగ్గా గమనించారు, ఎందుకంటే చట్టం యొక్క సెక్షన్ 20 మరియు ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 లోని సెక్షన్ 171 వెనుక ఉన్న ఆలోచన ఏమిటంటే, ఇచ్చిన అంచనా సంవత్సరానికి హిందూ అవిభక్త కుటుంబాన్ని అంచనా వేయాలి లేదా దాని సభ్యులను వ్యక్తిగతంగా అంచనా వేయాలి మరియు ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తులను ఖచ్చితమైన భాగాలుగా విభజించి ప్రతి ఒక్క సభ్యునికి కేటాయించకపోతే, ఒక నిర్దిష్ట సభ్యుడిని నిర్దిష్ట ఆస్తులు లేదా ఆదాయానికి సంబంధించి అంచనా వేయవచ్చని చెప్పలేము, మరియు స్థితి పత్రాలలో కేవలం విభజన ఏ సభ్యుడికి ఏ ఆస్తులకు అర్హత ఉందో సూచించదు. ప్రస్తుత కేసులో హిందూ అవిభక్త కుటుంబం హిందూ అవిభక్త కుటుంబం హోదాలో రిటర్న్స్ దాఖలు చేసిందని, మదింపుదారునికి మరియు విభాగానికి మధ్య ఉన్న ఏకైక వ్యత్యాసం ముగ్గురు సభ్యులు లేదా నలుగురు సభ్యులతో కూడినదా, అంటే i.e., శ్రీమతి. రాజా శ్యామలను కూడా హిందూ అవిభక్త కుటుంబంలో సభ్యుడిగా పరిగణించాలా వద్దా మరియు ట్రిబ్యునల్ ముందు మాత్రమే చట్టం అమలులోకి రావడానికి చాలా కాలం ముందు పార్టీల మధ్య హోదాలో విభజన ఉందని మొదటిసారి వాదించారు.

గోస్వామి బ్రిజరతన్ లాల్జీ మహారాజ్ వర్సెస్ వెల్త్ టాక్స్ కమిషనర్ (పైన పేర్కొన్న) కేసులో గుజరాత్ హైకోర్టు యొక్క విధానం మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 20 యొక్క వివరణ విషయంలో వివాదాస్పద తీర్పులో విద్వాంసులైన న్యాయమూర్తుల విధానం సరైనదని మరియు మేము దానితో ఏకీభవిస్తున్నాము.

ఆ విషయానికి సంబంధించి, ఈ అప్పీళ్లలో మాకు ఎలాంటి మెరిట్ కనిపించలేదు మరియు తదనుగుణంగా వాటిని తిరస్కరించాము. కానీ పరిస్థితులలో ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి క్రమం ఉండదు.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.